

της. Ἴνα μὴ πάθῃ τὸ αὐτὸ καὶ ἐκ δευτέρου συ-
νενοήθη μετὰ τινος διασῆμου μηχανικοῦ ὅπως
κατασκευάσῃ εἰς αὐτὴν ἐπιτηδείως ἐντὸς τοῦ φο-
ρέματός της θυλάκιόν τι ἐξ ἐλαστικοῦ κόμμιος
καὶ συρμάτων, εἰς τρόπον ὥστε ἡ χεὶρ νὰ ἐμβαίῃ
μὲν εὐκόλως νὰ μὴ δύναται δὲ νὰ ἐξαχθῇ, διότι
συσφίγγεται καὶ συγκλείεται ἐντὸς τοῦ θυλακίου.
Τὸ θυλάκιον τοῦτο δηλαδή, ἔχει τὴν ιδιότητα
ὅταν ἐντεθῇ ἡ χεὶρ νὰ συσφίγγῃ αὐτὴν τόσον
ἰσχυρῶς ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ ἐξαχθῇ χωρὶς
νὰ ξεσχίση ἢ νὰ ἀποσπᾷσῃ ὀλόκληρον τὸ θυλά-
κιον ἐκ τοῦ φορέματος. Ὁ φέρων ὅμως τὸ θυ-
λάκιον τοῦτο δύναται εὐκόλως νὰ ἐξαγάγῃ τὴν
χεῖρά του, διότι γνωρίζει νὰ συσφίγγῃ τὸ κατά-
ληλον πρὸς τοῦτο ἐλαττήριον.

Ἡ ὠφέλεια τοῦ ἐπινοηθέντος μηχανήματος τα-
χέως ἐγνώσθη. Ἡ περὶ ἧς λόγος κυρία μετ' ὀλί-
γον καιρὸν ἐταξείδευε διὰ τοῦ σιδηροδρόμου ὅτε
λοιπὸν κατέβη ἐν τινι σταθμῷ καὶ εὐρέθη μεταξὺ
πλήθους ἀνθρώπων συσσωρευομένων, κύριός τις
πλησίον αὐτῆς ἰστάμενος κάλλιστα ἐνδεδυμένος
ἐνέχασε τὴν χεῖρά του ἐντὸς τοῦ θυλακίου ἐπὶ
σκοπῷ νὰ κλέψῃ τὸ χρηματοφυλάκιον. Ἄλλ' ὦ
τοῦ θαύματος! ἡ χεὶρ συσφίγγεται, προσπαθεῖ νὰ
τὴν ἐξαγάγῃ, ἀλλ' εἰς μάτην. Ἡ κυρία πονηρὰ
φερομένη καὶ ἐκδίκησιν κατὰ τοῦ κλέπτου πνέ-
ουσα προσεποιεῖτο ὅτι δὲν ἐνόησε τίποτε· ὁ δὲ
κλέπτης προσπαθῶν ὀλονὲν νὰ ἐξαγάγῃ τὴν χεῖ-
ρά του ἠναγκάσθη νὰ συμπεριπατῇ μετ' αὐτῆς
ἐν τῇ αἰθούσῃ κομψυόμενος καὶ διηγούμενος αὐ-
τῇ διάφορα νέα. Ἄλλ' ἡ κυρία προσεποιεῖτο ἀδια-
φορίαν, μεχρισοῦ φθάσασα εἰς τὸ ἄκρον τῆς αἰ-
θούσης τὸν παρέδωκεν εἰς τὰς χεῖρας τῶν παρι-
σταμένων χωροφυλάκων. Ἄπαντες οἱ παριστά-
μενοι βλέποντες τὴν εὐστοχον ταύτην ἐπινόησιν
ἐπέπεσον κατὰ τοῦ ἀναιδοῦς κλέπτου περιυβρι-
ζόντες καὶ περιγελῶντες αὐτόν. Ἀφοῦ οὗτος με-
τηνέχθη εἰς τὴν Ἀστυνομίαν καὶ ἐγένεν ἡ προσή-
κουσα ἀνάκρισις καὶ ἐξέτασις ἀνεκαλύφθη ὅτι ἦτο
εἰς τῶν διασημοτέρων κλεπτῶν τῆς πόλεως, ὅστις
πολλάκις ἐφωράθη ἐπὶ διαφόροις διαπραχθεῖσαις
κλοπαῖς. (28) Ε. ΑΑΝΔΕΡΡΕΡ.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Ὁ ἀρχιεπίσκοπος Ἡλίας Μηνιάτης ὁ κλεινὸς
τῆς Κεφαλληνίας γόνος, ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἐπι-
κτητῶν καὶ φυσικῶν ἀρετῶν εἶχε καὶ μνήμην
εὐρείαν, περὶ ἧς πολλὰ ἀνέκδοτα διηγοῦνται καὶ
ἐν ἄλλοις τὸ ἐξῆς. Παρευρεθεὶς ποτε εἰς στρα-

τιωτικὴν παράταξιν μετὰ τοῦ Ἐνετοῦ ἀρχιστρα-
τήγου τῶν ἐν Πελοποννήσῳ δυνάμεων καὶ ἀκούων
τὴν ἀνάγκωσιν τοῦ καταλόγου τῶν Ἰλλυριῶν
στρατιωτῶν, ἠρώτησε τὸν ἀρχιστράτηγον ἀστει-
ζόμενος, ἐὰν ἤθελε νὰ ἐπαναλάβῃ ἐκ στήθους τὰ
ἤδη ἐκφωνηθέντα ὀνόματα. Ἄλλ' ἐκεῖνος καὶ τοι-
ἐκ πολλῶν προλαβουσῶν περιστάσεων πληροφο-
ρηθεὶς ὅτι οὗτος, ὁ Μηνιάτης, εἶχε σπάνιον χάρισμα
μνημονικῆς δυνάμεως, δὲν προσεδόκα ὅτι ἦν δυ-
νατὸν νὰ φθάσῃ εἰς τοιοῦτον βαθμὸν. Διὸ καὶ
ἔμεινεν ἔκθαμβος ἀκούσας αὐτὸν ἐπαναλαμβά-
νοντα τόσῳ δυσμνημόνευτα βαρβαρικά ὀνόματα
μὲ τὴν αὐτὴν σχεδὸν τάξιν τοῦ καταλόγου!

* Κατὰ τινος κριτικοῦ ἡ Ἁγία Γραφή διηγεῖτο
ὡς ἐξῆς. Εἰς βιβλία 66, εἰς κεφάλαια 1,189,
εἰς στίχους 31,173, εἰς λέξεις 773,636, εἰς
γράμματα 3,566,650.

* Τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ. Παρατηρήθη, ὅτι ἐν ταῖς
πλείσταις τῶν γλωσσῶν τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ συν-
σταται ἐκ τεσσάρων γραμμάτων. Οὕτως ἐν μὲν
τῇ ἑλληνικῇ Θεός, ἐν τῇ λατινικῇ Deus, ἐν τῇ
γαλλικῇ Dieu, ἐν τῇ γερμανικῇ Gott, ἐν τῇ
σκανδιναυικῇ Odin, ἐν τῇ σουηδικῇ Codd, ἐν τῇ
Ἑβραϊκῇ Ἄδὸν, ἐν τῇ περσικῇ Σύρα, ἐν τῇ ταρ-
ταρικῇ Ἰδζα, ἐν τῇ ἰσπανικῇ Ἄδδι, ἐν τῇ αἰγυ-
πτιακῇ Ζέντ, ἐν τῇ ἰαπωνικῇ Ζαίν, ἐν τῇ περου-
βιανῇ Λίαν, ἐν τῇ βλαχικῇ Ζένο, ἐν τῇ Ἀραβικῇ
Αλλὰ'.

* Τρίχες καὶ ὄνυχες τῶν νεκρῶν. Ἐνίοτε αἱ
τρίχες καὶ οἱ ὄνυχες τῶν νεκρῶν αὐξάνουσι καὶ
μετὰ τὴν τοῦ σώματος διάλυσιν. Τὸ ἡμερολόγιον
τῶν Σοφῶν ἀναφέρει γυναῖκα, τῆς ὁποίας αἱ τρί-
χες εὐρέθησαν τεσσαράκοντα τρεῖς χρόνους μετὰ
τὴν ταφὴν τοῦ σώματος τόσον ἠΰξημένοι, ὥστε
ἐξήρχοντο ἀπὸ τὰς σχισμὰς τῆς μαρμαρίνης λάρ-
νακος. Ἄλλ' αἱ τρίχες αὗται ἐθρυβόλισαν ἅμα
ἐγγιχθεῖσαι. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦ μεσσιῶνος
τὰ τοιαῦτα φαινόμενα ἐλογίζοντο ὑπερφυσικὰ καὶ
ὡς ἐκ μαγείας προερχόμενα, διὸ ἐξωρῶσσαντο τὰ
σώματα τῶν τοιούτων νεκρῶν καὶ ἀφοῦ ἐκαίοντο
τὰ ὑπολοιπόμενα λείψανα, ἡ στάκτη ἐσκορπίζετο
εἰς τοὺς ἀνέμους.

Λύσις τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ φυλλαδίῳ αἰ-
νίγματος. — ΙΟΥΛΙΟΣ.

Θ. Ν. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΥΣ, ΝΤΕΚΑΣ ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ.